

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria. iiij. post d[omi]nica[m] de passio[n]e Textus eua[n]gel[ij]. Joa[n].
cap. x.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

quod erit in patria post resurrectionem: erit iuge
et primum cum matris amore et tripudio.

gnoscatis et credatis: quia in me
est pater: et ego in patre.

Feria. iij. post officium de passione
Textus euangelii. Joa. cap. x.

Acta sunt encenia in hierosolymis: et hyems erat. Et ambulabat iesus in templo in porticu salomonis. Circumdederunt ergo eum iudei: et dicebant ei. Quousque quam nostram tollis? Si tu es christus dic nobis palam. Respondit eis iesus. Loquor vobis et non creditis. Opera que ego facio in nomine patris mei: hec testimonium prohibet de me. Sed vos non creditis: quia non estis ex ouibus meis. Quis mee vocem meam audiunt: et ego cognosco eas: et sequuntur me. Et ego vitam eternam do eis: et non peribunt in eternum: et non rapiet eas quisquam de manu mea. Pater meus quod dedit mihi manus omnibus est: et nemo potest rapere de manu patris mei. Ego et pater unum sumus. Sustulerunt lapides iudei ut lapidarent eum. Respondit eis iesus. Multa bona opera ostendi vobis ex patre meo: propter quod eorum opus in lapidant. Responderunt ei iudei. De bono opere non lapidamus te: sed de blasphemia. et quia tu homo cum sis: facis teipsum deum. Respondit eis iesus. Nonne scriptum est in lege vestra: quia ego dixi deus estis? Si illos dixit deos ad quos simus dei factus est: et non potest solui scriptura: que per se sanctificauit et misit in mundum: vos dicitis quia blasphemias quia dixi filius dei sum. si non facio opera patris mei: nolite credere mihi. Si autem facio: et si mihi non vultis credere: operibus credite: ut co-

Acta sunt Encenia in hierosolymis etc. Joa. x. In presenti euange. tractantur tria pueta que sunt. Interrogatio: Respon-

sio: Dalignatio
Quantum ad primum tangit interrogatio: quam christus iudei maliciose fecerunt. Est autem sciendum quod encenia id est quod inouatōes et inuariatōes. ab eis: quod est in. et cenos vel cenon: nouum secundum Augustinum. Est autem ista inouatio vel inuariatō quoniam res noui sui usus applicat. Unde induens nouam vestem nouiter: dicitur enceniare vestem. Ista ergo encenia de qua est sermo erat festum dedicationis templi: quia templum quoniam dedicatum / suo usus applicat. Dicitur ergo (scilicet factum) creatura meo sem decembris (encenia). id est festum dedicationis templi. quod tunc dicitur per encenia: quia pluribus diebus illa solentur agebat (in hierosolymis). id est in hierosolymis. (et hyems erat) Ad dicit autem hoc de tempore huius solentur. Primum secundum Gregorium. ut iesus maliciose frigidus iudeorum cordibus indicaret. Secundo secundum Theodorem. ad ostendendum quod christus esset passioni propinquus. quia ut ait in vere sequenti passus est. Tertio secundum Alebum. et Be. ut intelligat ista esse dedicatio templi: quam iudas machabeus fecit ut isti dicunt. et magister hystoriae et s. Theodorus. et omnes Patria facta est sub salomone. x. die Septembris. de qua habetur. iij. Reg. viij. et versus ad subuersionem templi singulis annis eadem die festa duo celebrabant: dedicationis scilicet et expiationis. de qua habetur. Leuit. xxij. Secunda pro sub Forobabel: iudeis a captiuitate babilonice reuerfis: et reedificatio templi de qua habetur. i. Esd. viij. Et hec facta est in vere xij. die Martij. Tertia autem sub iuda machabeo asamonei seu Dathie filio: Antiochus enim epiphaneus polluit templum sordibus idolorum: et versilia eius profanauit. sed iudas mundauit templum: et versilia restituit in locis suis. Et hec fuit quodammodo templi dedicatione facta. xxv. die mensis decembris. de qua habetur. i. Mach. iij. Est tamen sciendum quod secundum Hieronymum. ista dedicatio non est facta: sed secunda

Feria. III. post do. de passione.

Et tunc oportet dicere quod erat hyems eo modo
quod mediu[m] p[er] dicit extremu[m]. Erat enim temp[us]
mediu[m] inf[er] hyeme[m] et ver: circa. s. fine vni
et p[ri]ncipi[u] alteri: id est posat dicit temp[us] ve
ris et temp[us] hyemis. Quauis et dicit pos
sit quod hyems dicitur de temp[us] frigidu[m] et humi
du[m]: etiam si sit vere vel autumno (Etambu
labar Iesus in templo). i. in atrio repl[er]it s[er]u[us] Al
chui. et magis h[ab]uit. et intellige in atrio scdo
in quo iudic[er]it pop[ul]i mud[us] orabat: non aut in
p[ri]mo quod est geritib[us] patebat. De quo attri
tis habes d[omi]ca p[ri]ma in q[ua]dra. (in porticu
Salom[on]is). i. in quo c[on]pleto templo erexit
columna[m] crea[m] sup[er] qua[m] d[omi]ni in die dedica
tio[n]is eius flexit genib[us] adorant[is]: s[er]u[us] Al
chui. et magis h[ab]uit. cui t[ame]n iudic[er]it soleat ora
re stantes: et in quo etiam post sp[iritu]s uenerat ora
re. Et licet illud replu[m] totu[m] fuerit destru
ctiu[m]: vt h[ic] i fine q[ua]rti Reg. et i fine Nie
re. t[ame]n aliud sile fuit reparat[um]. id est et attriu[m]
et porticu[m] id[em] nom[en] retinuit. (L[et]reude
dicit q[uo]d eu[m] iudic[er]it) q[ui] c[on]p[er]im[er]es eu[m] et fre
re volentes (et dixerit ei) volentes n[on] addisce
re: s[ed] cape et decipe s[er]u[us] Aug. (qu[is]q[ue] aiaz
n[on] az tollit:). i. susp[er]os d[omi]nos et i ambi
guo s[er]u[us] Alchui. n[on] declarado nobis apre
qs[us] s[er]u[us]. Et h[ic] s[er]u[us] l. Tho. adulatorie dicit
o[n]d[er]es se d[omi]derare quod ab eo audiat ve
ritate[m]. Venit t[ame]n s[er]u[us] l. Tho. q[ui] ipse sp[iritu]
pala loq[ui]bat[ur]: et in locis et i p[er]ib[us] solenib[us].
L[et]reude. Et aduerte p[er]u[er]itate[m] illo[rum]. Na[m]
cu[m] p[er] s[er]u[us] o[mn]ez crudir: dicitur ei: quod signu[m] fa
cis: cu[m] ar p[er] opa d[omi]strat: dicitur ei (si tu
es chris[ti]s dic nob[is] pala) q[ui] s[er]u[us] ad p[er]u[er]u[m] stan
tes. Hec ille. Scdm[ut] ar q[ui] d[icit] Aug. chris[ti]s
p[er]u[er] h[ic]iem credeb[ant]: d[omi]nitate[m] ei[us] i p[er]
p[er]ib[us] intelligere n[on] valentes. et id[em] vt d[icit]
Alchui. et etia[m] Aug. si se chris[ti]m p[ro]fess[us] fu
isset: statim q[ui]s p[er] cesare[m] sibi iudeoz re
gnu[m] usurpare veller: p[ro]fide[m] eu[m] occid[er]ez
p[er]sentissent. In hac p[ar]te e[st] morale docu
mentu[m] de quo Theo. ait. Saragas tu q[ui]q[ue]
du[m] hyems im[er]ner. i. v[er]ba p[ri]ns turbantib[us]
int[er]q[ui]t[ur] p[er]u[er]sa: sp[iritu]ales encientas tui te
p[er]i celebrare: sp[iritu] renouado reip[s]e. et asc[en]
sio[n]es i corde tuo dispones. Tunc t[ame]n[us] erit
p[ro]fite tibi i porticu Salom[on]is: pacifice
stare tibi tribuens sub regimine p[ro]p[ri]o
In regno aut[em] futuro nemo renouato[n]is
solentia p[ro]ficere poterit. Hec ille.

Quatu[m] ad scdm[ut] r[ati]o[n]e[m] chris[ti] r[ati]o[n]e[m] de q[ui]
d[icit] Alchui. Dis aut[em] ita p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]es
vt et caluniaroz ora p[ro]cluderet: et q[ui] chris[ti]
e[st] fidelib[us] p[ro]deret: et d[omi]no h[ic] q[ui] r[ati]o[n]e[m] diu
nitar[um] mysteria narrat. Hec ille. Un[de] se
quif[er] (R[ati]o[n]e[m] eis t[ame]n[us]?). Loq[ui]t[ur] vob[is] et n[on] cred
dit[ur]. q. d. Quare petis vt dicam vob[is] si
su[m] chris[ti]s: N[on] em[er]i crederet[ur] mihi si dicer[em]
vob[is] p[ro]p[ri]e sic neq[ue] credit[ur] mihi in alijs
q[ui] doceo. Si em[er]i n[on] credit[ur] mihi testant[ur]
tibi opib[us]: vt d[icit] L[et]reude. quod solo p[ro]p[ri]o cre
der[em]: Na[m] (opa). i. miracula (q[ui] ego facio i
noie p[ri]ns mei). i. ad gl[ori]am p[ri]ns mei s[er]u[us]
sa. Tho. vt in noie. i. p[ro]p[ri]e p[ri]ns mei. i.
dei vt dei p[ri]ns. na[m] chris[ti]s vt h[ic] opabat i
p[ro]p[ri]e d[omi]ni: vt d[icit] p[ro]p[ri]o i p[ro]p[ri]e d[omi]ni. i. qua[m]
de[us] p[ro]p[ri]e et c[on]cauit (illa testioniu[m] p[ro]p[ri]e
d[omi]ni) q[ui]ntu[m] ad p[ro]p[ri]e doctrine et scit[ur]ate[m]
vite. Et em[er]i mali possint miracula face
re i testioniu[m] p[ro]p[ri]e: t[ame]n si falsa p[ro]p[ri]e
ret[ur] n[on]q[ue] possint miracula facere. q[ui] s[er]u[us] d[icit]
a q[ui] p[ri]ncipal[iter] s[er]u[us] miracula n[on] p[ro] reddere
testioniu[m] falsu[m]. Ch[ri]s[ti]s aut[em] faciebat mira
cula. q[ui] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. Et q[ui] sine p[ro]p[ri]o
et deu[m] se dicebat: se q[ui] q[ui] ita e[st]: etia[m] n[on]
fecit: miracula impando s[er]u[us] orado. (S[er]u[us]
n[on] obstatib[us] tot et t[ame]n[us] miracul[is] vos n[on]
credit[ur]: q[ui] n[on] est[ur] ex ouib[us] meis). i. q[ui] n[on] est[ur]
de nu[m]ero p[ro]p[ri]e s[er]u[us] Aug. Sed p[ro]
p[ri]o. Na[m] si p[ro]p[ri]e credit[ur] q[ui] sum[us] p[ro]p[ri]e
nat[us]. i. a d[omi]no etna[li] dilecti et electi ad cre
dendu[m] et ad felicitate[m]: null[us] credere p[ro]
nisi de[us] h[ic] dederit: et p[ro]p[ri]e infidelitas non
erit p[ro]p[ri]e. Ad h[ic] l. Tho. sic d[icit]. Infidelitas
e[st] p[ro]p[ri]e: q[ui] in infidelib[us] e[st] ca[usa] q[ui]e n[on] dat
eis credere. i. p[ro]p[ri]e originale vel actuale.
Ex[em]plu[m]: Videre n[on] possu[m] nisi me sol il
luminauerit: si t[ame]n[us] oculos claudere n[on] vi
deret: n[on] ex p[ro]p[ri]e solis: s[ed] ex p[ro]p[ri]e mea q[ui] c[on]
huic p[ro]p[ri]e oculos claudes. Et q[ui] hec ca[usa] i
oib[us] e[st]: q[ui]c[un]q[ue] deserunt: iusto dei iudicio
deserunt: et q[ui]c[un]q[ue] eligunt: dei miserati
one eligunt. hec ille. Quod t[ame]n[us] infidelitas
sit p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: et n[on] pure negatiue: vt
in his q[ui] d[omi]no nihil audierunt. vide. ij. ij
q. x. ar. j. vbi tenet quod infideles negatiue
n[on] danant[ur] p[ro]p[ri]e infidelitate[m]: sed p[ro]p[ri]e
alia peccata q[ui] sine fide non remittunt.
Secundo: quia videt[ur] eos iudicare ad
desperatione[m]. Ad hoc dicit dupliciter.

Prio q̄ cū chīs videret eos nō eē p̄de/
 stinatos z i p̄nt malos: p̄t v̄r q̄ dicit
 p̄dicit: s̄z alre p̄t voluit ab eis itelligi
 .i. q̄ erāt mali: nō ar̄ q̄ erāt p̄scit̄. a nob
 aut̄ voluit itelligi v̄rū q̄. Allo mō d̄
 fm̄ s. Tho. q̄ dñs loq̄bat mltitudinē in
 q̄ erāt aliq̄ p̄uertēd̄: aliq̄ i sua p̄fidia re
 linq̄ndi. Ex his ḡ p̄b̄s oēs timere d̄bu
 erūt: null̄ p̄o despare. Et etiā d̄ato: q̄
 singlar̄t p̄sone fuiss̄z locur̄. d̄cēs: tu es
 p̄scit̄: adhuc n̄ debuiss̄t despare: q̄ ra
 lia p̄ba p̄d̄icōnate debuiss̄t intelligi
 sez si n̄ penit̄eret. Hec aut̄ pat̄et ex sc̄to
 Tho. j. di. xlvij. Prime aut̄ expositōi
 videt̄ p̄gruere q̄d̄ sc̄q̄. (Quēs mee voi
 cē meā audīūt. i. p̄cept̄s meis ex aio siue
 letant̄ obediūt: fm̄ Albu. Aug. Nō re
 cusat̄ labor si aderit̄ amor. q̄ q̄ amat n̄
 laborat. Dis labor nō amat̄ib̄ ḡuis ē.
 Hec ille. Ex h̄ ar̄ p̄r̄ q̄ oues d̄ q̄b̄ chīs
 iudeos volebat̄ intelligere nō sūt solū
 p̄destinat̄: q̄ r̄les aliq̄ sūt in mortali
 p̄cō/necq̄ audīūt vocē dñi: vt Paulus
 q̄n̄ eccliam dei inseq̄bat: nisi dicat̄: au/
 diūt fm̄ p̄destinatōez. i. audient̄ (z ego
 coḡsco eas (n̄ solū noticiā simpl̄r q̄ etiā
 lupos coḡsco: sed noticiā approbatōis
 z electōis ad vitā et̄nā (z sequunt̄ me)
 Albu. Quēs ch̄i ch̄im sequūt̄ h̄ mā
 suetudin̄s z innocētie viā incedēdo: et
 post ad gaudia vite et̄ne intrādo. v̄n se/
 quit̄ (Et ego vitā et̄nā do eis) Est aut̄
 notādū q̄ sic d̄r s. Tho. j. p̄r. q. xlvij. et
 est sn̄ia supra ab Aristo. in li. d̄aia. vita
 dupl̄r sumit̄. Uno mō p̄ ip̄a cēntia vel
 natura seu suba rei viuēt̄ sic hūanitas
 d̄r vita. Allo mō p̄ op̄atiōe rei viuēt̄
 sic sentire z itelligere. Prio ḡ mō tam
 beati ḡ d̄nati/ siue hoies siue angeli
 habituri sūt et̄nā vitā: q̄ v̄r̄iq̄z erūt
 icorruptibiles. Secōdo p̄o mō d̄nati
 hoies nō habebūt forte vitā et̄nā: quia
 nullā forte habebūt op̄atiōe p̄petuā.
 Angeli ēr̄ mali habebūt et̄nā vitā aliq̄
 mō: q̄ h̄nt aliq̄uā op̄atiōe p̄petuā: sp̄
 em̄ se itelligūt fm̄ theologos. S̄z t̄n̄ p̄/
 p̄r̄e illa op̄atiō nō d̄r vitā et̄nā: q̄ vitā
 sonat̄ i bonū: cognitō ar̄ cor̄ est eis ad
 malū z penā (z n̄ p̄b̄t i et̄nā) z subau/
 diēdū est fm̄ Aug. vos ar̄ p̄b̄t̄ i et̄nā

qui nō estis ex ouib̄ q̄ me sequūt̄. S̄z
 q̄ Judas p̄nt. Ad h̄ d̄r Theo. q̄ dñs lo
 quit̄ de p̄seruātib̄ z volēt̄ib̄ pastorem
 seq̄. Nihil em̄ p̄r eas auertere a pastore
 nisi eis volēt̄ib̄. Aug. p̄o videt̄ velle q̄
 dñs loq̄t de p̄destinat̄. v̄n atr. De illis
 ouib̄ d̄ q̄b̄ d̄r: nouit̄ dñs q̄ se ei: nec lu
 pus rapit̄: nec fur tollit̄: nec latro infic̄
 secur̄ ē de nūero eaz̄: q̄ p̄ eis nouit̄ q̄d̄
 d̄dit. Hec ille. S̄z ḡ Aug. arguit̄: q̄ p̄
 destinari aliq̄n̄ mortl̄r peccāt̄: vt Petr̄
 negādo ch̄iz. ḡ z rapiunt̄: ḡ ill̄ q̄d̄ sub/
 dit̄ (z n̄ rapiet̄ eas q̄sq̄ d̄ māu mea) Ad
 h̄ dico q̄ n̄ rapiunt̄ nisi ad t̄ps. Ul̄ dico
 q̄ neq̄ v̄l neq̄ amittit̄: sic neq̄ ēr̄ n̄ p̄
 volēt̄ib̄ z ch̄io p̄mittēte: sic neq̄ ēr̄ n̄ p̄
 destinari. Z ar̄ n̄ p̄re i et̄nā sūt p̄desti/
 nat̄: p̄t̄i: t̄n̄ n̄ rapit̄ ē oib̄ cōc̄: q̄ ch̄ist̄
 vult̄ oēs saluari si velit̄ q̄ ops ē. Q̄d̄ p̄/
 bat̄ p̄seq̄nt̄ di. (P̄r̄ q̄d̄ dedit̄ mibi mal̄
 oib̄ est). i. for̄t̄ d̄ diabolo z oi creatura.
 Dedit̄ ei s̄z Aug. p̄r̄ filio d̄trāt̄: et̄ p̄r̄
 suā potētā z suā sc̄iaz: z oēs suā p̄fectio
 nē v̄n ē p̄r̄ eq̄l̄s. Est inq̄ mal̄ oib̄. vt
 d̄r s. Tho. Prio natura. Joā. v. Sic p̄/
 h̄z v̄r̄t̄ i semetip̄o zc. Secōdo p̄r̄ate. Jo.
 vj. P̄r̄ate d̄dit̄ et̄ iudiciū facer̄ zc. Ter
 tio reuerentia z honore. Phil. ij. Dedit̄
 illi nomē zc. D̄at̄ ē ḡ oib̄ q̄d̄ d̄dit̄ m̄
 hi p̄r̄. vt. i. sim̄ v̄b̄u ei: v̄nigēt̄ ei: sp̄l̄
 do: luc̄ ei. Hec ille. Ex h̄ ar̄ vult̄ ch̄is
 pbare q̄ nemo p̄r̄ oues suas rape. Prio
 bar aut̄ idē adhuc alia rōne sic (Et nō
 p̄t̄ rape d̄ manu p̄r̄is mei) D̄at̄ aut̄
 d̄r s̄z Aug. trib̄ modis sumit̄. Uno mō
 p̄ dei p̄r̄ate: sic p̄r̄ pont̄ exēplū d̄ eo q̄ d̄r
 de egypto suū ppl̄m i manu valida edu
 xisse. Allo mō p̄ dei v̄bo q̄ deo op̄at̄ sic
 artifex p̄ arte suā. Soler̄ ei vt̄ atr̄ hoies
 dicere man̄ suas etiā alios hoies p̄ q̄s
 faciūt̄ q̄d̄ volūt̄. Tertio ip̄m dei opus:
 sic d̄r (vt̄ atr̄) q̄s coḡscre manū suā: cum
 sc̄pturā suā coḡsct̄. Sic aut̄ vt̄ d̄r p̄mo
 mō sumit̄. Et ex h̄ vult̄ fil̄ i ferre q̄ ēr̄
 de manu sua null̄ rape p̄r̄: cū sic eadem
 v̄r̄t̄isq̄ man̄ vel potētā. Unde sub/
 dit̄ (Ego z pater vnū sum). i. in p̄r̄ate
 z potētā: q̄ de hoc est fmo fm̄ L̄hr̄f̄.
 Est aut̄ sciēdū q̄ Ar̄tus dixit̄ filium
 esse p̄r̄e minorē: z ab eo i cēntia diuersū

Feria. III. post do. de passione

z i psona. Sabellus po tenuit aliud exte
mā dices: q neq i natura vl cētia ne
q i psona distiguunt. Veritas est me
dio: qz sūt vni i essentia: et distiguūt i
pfontis. Un vtrūqz errore chīs i his v
bis destruxit. Nā sic dr s. Tho. j. di. ix.
z. ij. di. vj. neutriū gen^o ad naturā: ma
sculinū po ad psonā pīner. Cū ḡ dr sal
uatoz: vni i genere neutro fcat vnitatē
nature. cū po dr: sum^o: i masculino z in
plurali fcat vnitatē psonay. Aug. Utr
qz audi: z vnum z sum^o: z a carybdi z a
scylla liberaberz. Qd dicit: vnum: libe
rat te ab Arrio. Qd dicit: sumus: libe
rat te a Sabellio. Si vni: nō ḡ diuer
sum. si sum^o: ḡ pī z fili^o. Hec ille. Sic
aut dr Hila. vij. de trinit. ad h dicit se
creatores Arriū: qz pī z fili^o sūt vni vo
lūtate: qz. i. idē volūt: nō aut natura dei
tarz: qz vterqz sit de^o. Un de^o z creatu
ra etiā aliq mō vni dicit. Sed ḡ h ar
guū: qz chīs nō pballet fm h q nemo d
manu sua pōt oues rape ampli^o qz pos
sit qz rape de manu moyū vl alterius.
Et pterea san. Tho. ad idēz arguit sic.
Quicūqz sūt vni simplr. i. sine additi
one: sūt vni fm substantiā: qz cū vnum
dicat sic z ens: sicut nihil dī ens simplr
nisi fm substantiā vel naturā: ita neqz dī
simplr vni. Sed hīc patet z fili^o dī
cunt vni simplr: qz sūt vnum fm
substantiā. Un nunqz inuenit q de^o et
creatura. i. pura dicant vni nisi cū addi
tiōe. fm illud. j. Coz. vij. Qui adheret
deo vni spīrit^o est. Et idō iudei melius
chīi doctrinā intelligētes in hac pte qz
miseri arrant: itelleperit q se deū fate
bat: qz h ipa chīi pba sonabant. Hoc ei
iudeoz lapides restant: q idō voluerūt
eū lapidare: qz itelleperūt in his pbs
q se deū astruebat. In hac pte est do
cumentū litterale: q nō oportet diabo
lū timere: qz talē habem^o adiurozem: q
capī nō possum^o nisi volentes. Biego.
Debilis est hostis q nō pōt vincere nisi
si volentē. Hec ille. Est z aliud. Nam
vt ex pbs chīi prz: aliq sūt oues nō sue:
sed diaboli. q. i. sunt lupi sub veste ouī
na. Cognoscit autē fm Chry. lupus sic
conectus. Primo si mordet dentibz. i.

decrabit. Scdo si nō clamat versus ter
rā: sed vlulat pīus celū: vt hypocrite se
extollētes: z viros celestes p ifamiā de
pīmetes. Tertio si nō pascunt herbis ce
lestiū p̄solationū: sed carnibz volupta
tū. Sūt aut z qdā oues chīi: q cognos
cunt. Prio ex opibz bonis: Juxta illd.
Opa q ego zc. Scdo si vocē pastorz au
diūt: q est qdruplex: vt colligit ex sc̄ptu
ris. scz Exterior exhortatio/ Interior: i
spratio/ Bñficiōz elargitio/ z Corp
flagellatio. Tertio si cogitunt a chīi
pastore qd fac p imagine suā quā eis i
p̄sūt. z p arma futurū qb eas ornauit: z
p doctrinā charitatē q eas instruxit. Si
aut istz careāt nō cognoscunt ab eo. Et
q̄rto si pastore sequunt p viā vīrūtum.
Hec q̄rtoz signa ouium chīi ponunt i
hoc euangeliō vt patet intuenti.

Quārū ad tertū tangit iudeoz mā
lignatio. Pro q aduertēdū est q Leut.
xxij. mādat vt blasphem^o lapides. Et
āt blasphemā si qd est dī creature attri
buat vl ecōuerso. Quā ḡ itelleperit q
chīs se deū dicebat: tāqz blasphemū vo
luerūt eū occidere: idō: (Sustulcrūt ḡ
lapides iudei vt lapidarēt eū) Sz q ma
lignitas erat ista: si credebat se obedire
deo: Dico q erat maria malignitas: qz
ista sua iḡrātia q. i. nescirēt chīs eē deū:
erat qdam mō affectata: vt dr s. Tho.
ij. q. xlvij. z ex inuidia z odio pcedebat
Miracula em sua eū clamabāt deum:
sed isti viri flagitiosi passiōez secretēs:
eis nolebāt attēdere. (Rūdit cis icus)
nō tīmēs lapides: sz volēs coz furozem
rationabilr mitigare. Per hec tū q se
quunt vt dīc Chry. nō vult verba sua
q̄si maledicta excusare aut reuocare: sz
affirmare z ostēdere q male dō eo sentie
bāt. (Altra bona opa ostēdi vobis) fm
Alchul. sanādo ifirmos: z docēdo idō
ctos (ex pte meo) Pōt autē ly ex: dīcere
habitudinē cause finalis: z est sensus sz
Alchul. q i oibz suis opibz glīam dei q
suūt z ppter ipam opa bona fecē sic si di
cam^o ex diuina bonitate pcedere omīa
bona. i. ppter dei bonitatē sicut ppter cau
sam finalē. Vel habitudinē cause seu
pncipiū efficiētis: z est sensus: q a patre

accepte virtutē suā q̄ miracula facit et docet
 (Propter quod eorum opus me lapidant) q. d.
 Opera mea merentur quod a vobis debeatur amari
 et non lapidari: et si aliquid fecerit reprehensibile
 dignum: dicatis quod est illud opus propter quod me
 vultis lapidare (Ruditer et iudei) Credo
 nihil christus eos inuisibiliter combuisset: quod non
 debetis: sed lapidibus et ruditer propter nimiam
 inuidiam et furoris rabiem: maxime quod existimabatur
 se iustam causam habere mortis eius quam
 tantum apperebatur (id bono opere non lapidamus
 te) secundum eum quod dicit Alchuius: christi inuisibiliter
 cetera negare non poterat: vni causa quibus inuisibiliter
 existens (sed de blasphemia) et per id est (quod tu
 homo cum sis: facis teipsum deum) s. d. d. d. vni
 sum? Aug. Ecce iudei intellexerunt quod
 Arriani non intelligunt. Nec ille. Dicitur
 autem secundum s. Thome. peradictoria. s. bona illi
 opera facere: et usurpare sibi diuinos honores.
 Non enim potest miracula facere si
 deum blasphemaret falsa predicando: quod deus
 non approbat fallitatem (Ruditer et iudei
 Nonne scriptum est in lege vna) s. in ps. Sic
 enim dicit Chrysostomus. et scriptura veteris
 testamenti aliqui in lege: prophetas et psal-
 mos diuidit. iuxta illud Luc. vlt. Quod
 ter impleri quod scripta sunt in lege et prophetis et
 psalmis de me. Sed aliqui diuidit in lege
 et prophetas: ita quod psalmi sub prophetis inclu-
 duntur. secundum illud Mat. xxij. In his duo-
 bus mandatis vniuersa lex pendet et prophete.
 Aliqui omnes ille pres seu tota scriptura
 veteris testamenti nomine legis fecit: vt hic.
 (Ego dixi vobis estis) Deum autem deo tripliciter
 scilicet per naturam et sic carerit plati. Deo ei est
 vnus: vt hic Deut. vij. Per nomenclaturam:
 et sic idola dicuntur dii. Et per participationem:
 et sic dicuntur dii qui a deo habent scitatem vel
 auctoritatem vel aliquid diuini donum. Et sic
 dicit Exod. xxij. Dijs non detrahes. Et sic
 est in psalmo de iudicibus et prophetis dicit. Ego
 dixi vobis estis. Ex his arguitur christus secundum Chry-
 sostrum. Porro autem ratio christi dupliciter formatur. Vno
 modo vt vellet se tamquam naturaliter deum pre-
 ferre dijs participatiue dicitur: sic illud a quo aliquid
 participatiue talia dicuntur: est per essentialitatem
 tale. s. ipsa sua essentia est talis: vt ex ipsa
 sua essentia habet quod sit tale et non ab alio
 extrinseco. Sic enim videmus quod omnia lucida:
 sunt lucida propter solem. et omnia calida ca-
 lore igneo sunt calida propter ignem. Sed prophete
 te dicitur sunt tales. s. diu participatiue diuini
 spiritus. Ergo diuini spiritus est essentialiter deus:
 et sequitur si se deum facit non blasphemare: et
 tunc sic legitur (Si illos dixit) scriptura. s.
 seu lex (deus ad quem primo) seu spiritus) dei fa-
 ctus est. s. reuelatur? (et non per solus scriptura)
 . s. non per fallitatem arguit vel blasphemie
 (que per scripturam) . s. scriptura genuit eternam
 vitam: secundum Aug. Et scriptura fecit secundum humanitatem
 secundum Theodorem. et hoc ex non scripto negatiue: et non
 per se vel participatiue. Et hoc enim nunquam fuit
 peccatum: neque est aliquando fuit peccatum habere gratiam
 dei et non habere in quantum homo: quod a primo in-
 stanti sue conceptionis fuit scriptus et beatus. Et
 de hoc s. Thome. iij. p. q. xxxij. (et misit in
 mundum) tamquam saluatore secundum Theodorem. vos dixit
 eis: quod blasphemias) tu. s. que per scripturam
 vult: (quod dixit filius) dei) qui dicitur. Ita
 est magis soliditas. Sed quod poruissent dice-
 re: quod per blasphemiam te esse dei filium: idem probat
 et sequitur per ea que subdit et postea exponit
 Almo modo per formam rationis taliter: vt in ea
 christus non se asserat deum per naturam: sed per
 participationem: sed tamen excellenter in omnes prophetas:
 facta pro ratione probat se deum per naturam. For-
 matur ergo sic. Si ab hoc peccato blasphemie. p-
 phete poruerunt dici dii secundum scripturam: im-
 ro magis ille que per se. s. deo scripturam spiritus
 ritualis et excellenter tanquam. s. christum quem
 saluatore misit in mundum: per se dicit. Con-
 stabat autem iudeis et ipsi credebant quod deus
 Iesus erat christus: sed purum hominem crederet
 vt multipliciter ex euangelij parere potest. Sed
 dicitur: quod secundum hunc videbitur quod christus possit dici vel
 filius per adoptionem si se deum participatiue
 dicit: quod repugnat scripto Thome. iij. p. q. xxx
 ij. Ad hoc autem dico quod christus dicere potuit
 se deum participatiue: secundum opinionem iudeo-
 rum qui eum christum esse credebant. Vel
 dico quod cum formatur ratio secundo modo: non sic est
 intelligendum quasi christus voluerit se di-
 cere deum participatiue. Sed se habere id
 vnde aliquid dicitur sunt dii participatiue:
 id est gratiam dei. Quod stat quod haberet
 illud tale: et tamen ab eo non deberet deno-
 minari talis: sed ab excellentiori forma
 id est deitate. Quam quia iudei in eo ne-
 gabant: non tamen propter hoc habebant
 sufficientem causam currendi ad lapides: quod

Feria. v. post do. de passione.

poterāt credere q̄ se deū diceret p̄icti
partue p̄ grām dei: q̄d nō est lapidatiōe
dignū: q̄uis se talis deū nō diceret: sed
intēdebat dicere: q̄ vlt̄ sic potat dicit d̄s:
si n̄ excellētiōri mō vt illi credebāt. S̄z
vñ habuerit iudei q̄ ch̄s fili⁹ dei esset:
Rūdet s. Tho. q̄ d̄ns h̄ dixit p̄ualiter
licz nō exp̄sse. q̄ dixit: ego z pat̄ vñ su
mus. z q̄d dedit mī. pat̄. zc. Accipe em̄
naturā ab aliq̄: z esse vñ in natura cuz
eo/rōne filliat̄ōis h̄z. Hec ille. Sed p̄:
q̄ fm̄ h̄. s̄. eēt fili⁹. Dico q̄ loquit̄ de ac
ceptiōe p̄ gn̄ationē: q̄ mō solū iudei cre
debāt alicui⁹ naturā alteri coicari: cum
nihil sciret p̄ modū amoris in idēritare
nature pcedere: q̄d est sp̄sūcti. S̄z ite
rū p̄tra: q̄ fm̄ h̄ ignis genit⁹ esset filius
Dico q̄ s. Tho. loquit̄ de acceptiōe na
ture a viuēte: cuius mōt̄ est d̄s pat̄. Iḡit̄
nō p̄mo: sed sedo modo videt̄ for̄: māda
rō fm̄ Lbr̄y. dicentē. Interim q̄dez vt
suscept̄ fm̄o: hūilis locut⁹ est. Postea
aūt ad maius eos reduxit: ostēdens q̄ in
nullo minor est p̄ie: eū subdit. (Si non
facio opa p̄is mei nolite credere) Hec
ille. Opa aūt p̄is ch̄us appellat ea q̄
nlla facere pōt nisi p̄: vel aliq̄s p̄t̄ eq̄/
lis. (Si aūt factō) p̄ria aūtē alia q̄ s̄
solius dei (si mibi). i. p̄t̄ me/ seu p̄pter
p̄ba mea (nō vult̄ credere) me eē deū
(op̄bi credite) q̄ ap̄te mea d̄iuisit̄atē
loquit̄: q̄ nullū est eūdēritas iudiciū
de rei natura / q̄ p̄ria eius op̄atio: fm̄
s. Tho. (vt cogit̄at̄: z) p̄ id est (creda
tis: q̄ p̄ in me est: z ego in p̄ie) Hila. h̄
est dei filius sum. h̄ est: ego z p̄ vñ su
mus. Est aūt sc̄dū q̄ fili⁹ est in p̄ie rōe
sue eēt̄ie: q̄. s. eēt̄ia q̄ est fili⁹ / est i pa
tre eū sit eadē. s̄l̄r rōne relationis. quia
vñ relatiue opposit̄oz est in alto h̄z in
tellectū. Et s̄l̄r fm̄ originē: q̄ illa origo
est manēs in dicere. Ecōuerso p̄ est in
filio rōne essent̄ie z relatiōis eadē rōe:
z rōne eēt̄ia originis. q̄ in p̄bo q̄d d̄r est
om̄e q̄d p̄bo d̄r. Eadē aūt est rō de sp̄u/
sc̄t̄o. Vnde de his s. Tho. j. p̄e. q. xliij.
Et p̄cordat s. Tho. eū Hila. z Augu.
z Amb. q̄ tenēt p̄iem esse in filio z ecō/
uerso. eo q̄ vñ d̄s h̄oz est sua eēt̄ia.
z eadē est vñ d̄s z in v̄trog. Est q̄ p̄

in filio p̄ eēt̄ie idēritatē: z p̄ eōl̄it̄atē
ex p̄nti. h̄o p̄o in deo p̄ gr̄e s̄l̄rudnē. z
p̄nter aliter z aliter. Et de h̄ est docuō
mentū morale: de q̄ ait Augu. Nō em̄
sic fili⁹ d̄r. in me est p̄: z ego in illo: quō
possunt dicere hoies. Si em̄ bñ cogita
mus z bñ vtuam⁹ / in deo sumus: z de
in nob̄ est q̄si p̄cip̄ares ei⁹ grām z illu
miat̄ ab ip̄o. Unigenit⁹ aūt fili⁹ in p̄ie
est: z p̄ in illo tanq̄ eōlis. Hec ille.

Feria quinta post do. de passiōe. Tertius euangelij Luc. vij.

Rogabat iesus q̄dā phar
riseus vt māducaret eū
illo: z ingressus domus
pharisei discubuit. Et
ecce mulier q̄ erat in citate pecca
trix: vt coguit q̄ accubisset in
domo pharisei: attulit alaba
str̄ vnguenti: z st̄as retro sec⁹ pe
des ei⁹: lachrymis cepit rigare
pedes ei⁹: z capillis capitis sui
tergebat: z osculabat̄ pedes ei⁹
z vnguento vngebat. Vidēs aūt
pharise⁹ q̄ vocauerat eū: ait in
tra se di. Hic si esset p̄ha sciret
vriq̄ q̄ z q̄lis est mulier q̄ tangit
eū: q̄ peccatrix est. Et r̄ndēs ie
sus dixit ad illū. Simon h̄o r̄i
bi aliq̄d dicere. At ille ait. Mag
dic. Duo debitores erant cui dā
feneratori. Vnus debebat de
narios quingentos: z alius quinq̄
ginta. Nō h̄nt̄ib̄ illis vnde red
derēt: donauit vtr̄isq̄. Quis er
go eū pl⁹ diligit: R̄ndēs Si
mon dixit. Estimo q̄ is cui pl⁹
donauit. At ille dixit ei. Recte
iudicasti. Et p̄uersus ad mulie
rem dixit Simoni. Vidēs h̄ac
mulierem. Intraui in domū tu
am: aquā pedib̄ meis nō dedi
sti. Hec autem lachrymis riga